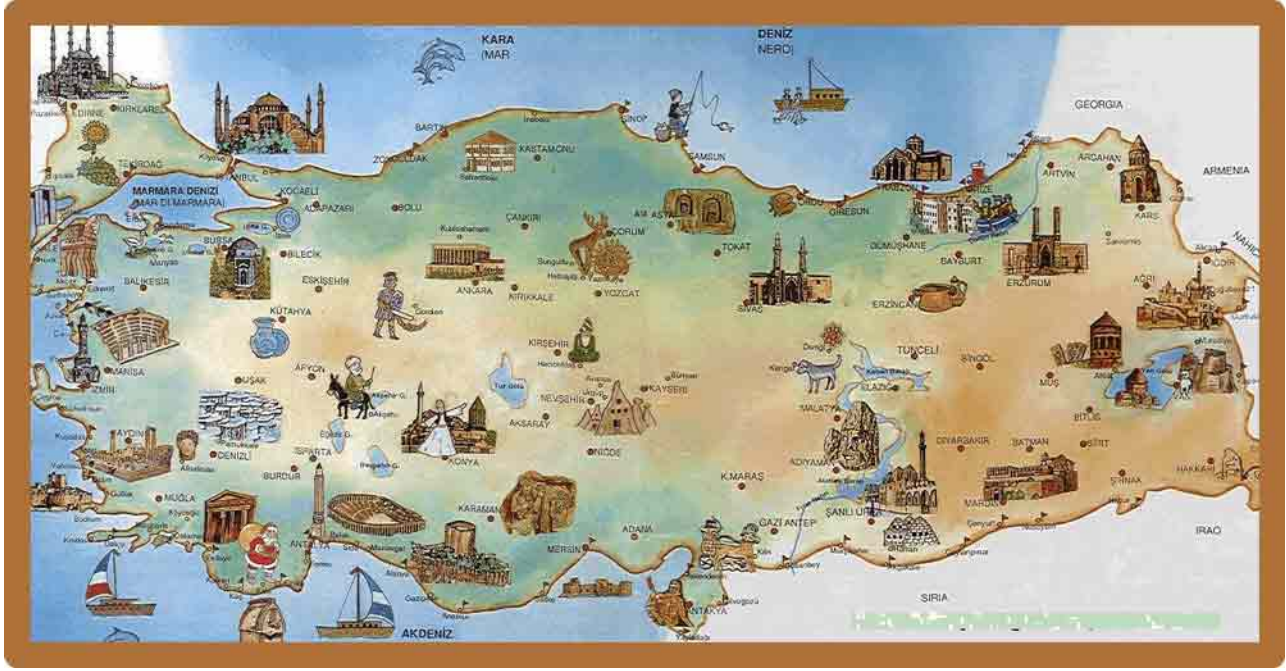


Gençlerimiz Türkiye'yi Tanıyor Projesi



2014 Yerel Seçimler öncesi hazırlayıp, bazı Başkan Adayları ile paylaştığım projelerim arasındadır.

Projenin Tanımı:

İlçedeki Liselerde okuyan gençlerden seçilen öğrenciler 81 ilimize ziyaret gezileri yapacaktır. Bu sırada resim, video, röportaj ve not tutma yolu ile sağladıkları verileri dönüştürerek uzman kişilerden destek alarak en az bir saatlik sunumlar hazırlayacak ve kendi/bütün liselerde toplu sunumlar yaparak paylaşacaktır. Sunum sırasında soru cevap ve önemli anıların aktarılması ile interaktif bir ortamda şehirlerin tanıtımı yapılmış olacaktır. Yapılan sunumlar kayıt altına alınarak diğer liselerle ve sonraki dönemde gelen gençlerle paylaşılabilir gibi istenirse ailelere de verilebilecektir.

Projenin Kapsamı:

Her lisedeki öğrencilerden 3'er takım halinde 4 kişilik ekipler seçilecektir. Her ekipte 2

kız ve 2 erkek öğrenci olması, başlarında okul idaresinin görevlendireceği 1 öğretmen bulunması sağlanacaktır. Kura ile seçilen illere yıl içinde mevsim şartlarını da dikkate alarak en az 3 gün süren geziler yapılacaktır.

Projenin Paydaşları ve İcra Şekli:

Ulaşım ve iâşe ihtiyacı Belediye ve sponsorlardan sağlanacak, konaklama, rehberlik ve diğer yerel giderler için gidilen yerin Belediye Başkanlığı, İl Valiliği, Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Gençlik ve Spor Müdürlüğünden destek alınacaktır. Proje planlamasında temel ihtiyaçlar tanımlandıktan sonra İç İşleri Bakanlığı, Kültür ve Turizm Bakanlığı ile Gençlik ve Spor Bakanlığına yazışma ile projeye destek vermeleri temin edilmeye çalışılacaktır. İl ve ilçemizde bulunan dayanışma derneklerinden ve gidilen ilin iş adamlarından da destek sağlanabilecektir. Gezi sonrasında toplanan verilerin değerlendirilmesi için öğrencilere uzman kişiler destek verecektir. Gezide kullanılmak üzere her ekibe bir fotoğraf makinesi, bir el kamerası ve bir ses kayıt cihazı temin edilecektir.

Projenin Beklenen Önemli Sonuçları:

Seçilen öğrenciler ve onların sunum yapması ile diğer liseli öğrencilerin tamamı şehirlerimiz hakkında doğrudan ve güncel bilgi sahibi olacaklardır. Bu proje yurt genelinde kardeşlik ve millet olma şuurunu güçlendirecek, farklılıklarımızı zenginlik olarak tanımaya fırsat verecektir. Öğrencilerin gelecek planlarında yaşamak isteyebilecekleri şehirleri seçebilmeleri veya girişimci olmaları halinde yatırım yapmayı tercih edebilecekleri şehirleri görme şansları olacaktır.

[Çocuk Spor Kulüpleri Destekleme Projesi](#)



2014 Yerel Seçimler öncesi hazırlayıp, bazı Başkan Adayları ile paylaştığım projelerim arasındadır.

Projenin Tanımı:

İlçedeki çocukların ilk ve ortaokuldan itibaren yetenek ve ilgilerinin olduğu spor dallarını keşfetmelerini ve aktif olarak yapabilmelerini sağlayıcı faaliyetlerle ilgili projedir.

Projenin Kapsamı:

İlk ve Orta Dereceli okullarda spor dallarına yönelik malzeme ve eğitimci desteği sağlayarak sporun yaygınlaştırılması amaçlanmaktadır. Çocuk Spor Kulüplerine teşvik sağlamak ve bazı imkânlardan yararlandırmak gibi faaliyetleri kapsamaktadır. Projenin sınırlarını ve bütçesini belirlemek için Anaokulu ve ilköğretim okullarında genel bir ilgi ve yetenek taraması yapılarak potansiyel sporcu çocukların durumu ve ihtiyaç duyulan teşvik alanları tespit edilecektir. İlçenin Milli Eğitim ile Gençlik ve Spor Müdürlükleri ile koordinasyon sağlanarak projenin yakın, orta ve uzun vadeli hedefleri tespit edilerek bütçe ve yönetim

tasarımları yapılacaktır.

Projenin Paydaşları ve İcra Şekli:

İlçede bulunan Milli Eğitim Müdürlüğü, Gençlik ve Spor Müdürlüğü, Spor Kulüpleri, Spor Federasyonları, Sağlık Müdürlüğü ve STK'lar ile işbirliği yapılacaktır. Faaliyetlerin finansman kaynakları arasına bölgesel ve ulusal sanayici ve iş adamlarının da katılmaları teşvik edilecektir.

Projenin Beklenen Önemli Sonuçları:

Başarılı sporcuların yetiştirilebilmesi için sağlıklı işleyen altyapının kurulması, sporun ve sağlıklı yaşam biçiminin doğal şekilde yaygınlaştırılması, kötü alışkanlıklardan koruyan doğru ilgi alanlarının teşviki ile sosyal erozyonun engellenmesi, doğru yönlendirme ile tercih edilmesi istenen spor dallarının kalıcı kılınması vb. birçok fayda sağlanacaktır.

[Çocuk Sağlığı Taramaları Projesi](#)



2014 Yerel Seçimler öncesi hazırlayıp, bazı Başkan Adayları ile paylaştığım projelerim

arasındadır.

Projenin Tanımı:

İlçede yer alan Anaokulu ve İlk Öğretim Okullarına devam eden öğrencilerin belirlenen sağlık sorunlarına karşı yılda en az bir kez Belediye öncülüğünde sağlık taramalarının yapılması projesidir.

Projenin Kapsamı:

Anaokulu ve ilköğretim okullarında okuyan öğrenciler için Göz Sağlığı, Kulak Burun Boğaz Sağlığı, Psikolojik Değerlendirme, Kalp Sağlığı ve Ağız ve Diş Sağlığı konularında uzman ekipler hazırlanarak yılda en az bir kez olmak üzere bütün okullarda sağlık taraması yapılacaktır.

Projenin Paydaşları ve İcra Şekli:

İlçede bulunan Milli Eğitim Müdürlüğü ve Sağlık Müdürlüğü ile yapılacak protokoller sonucu projenin takvimi planlanacaktır. Konu ile ilgili resmi kaynaklar öncelikle değerlendirilerek yeterli kalınmadığı veya diğer nedenlerle ihtiyaç oluşması halinde hizmet alımı ile projenin icrası sağlanacaktır.

Projenin Beklenen Önemli Sonuçları:

Geleceğimizin teminatı olan çocuklarımızın ileride daha zor ve pahalıya mal olacak sağlık sorunlarının önceden tespit edilerek tedbir alınmasına katkı sağlanacaktır. Eğitimcilerin ve ebeveynlerin çocuk sağlığı konularında hassasiyetleri ve bilgi düzeyleri artacaktır. Çocuklara tarama sırasında aktif ve doğrudan sağlık eğitimi de verilmiş olacaktır. Bölgenin temel sağlık sorunlarının tespit edilmesinde ve tedbir alınmasına destek verilecektir. Tarama sırasında çocukların ve ailelerin sosyo-ekonomik durumları da belirlenerek beslenme ve giyinme gibi temel ihtiyaçlar konusunda durum tespiti yapılmış olacaktır.

Işığın Gürültüsünde Boğulmayalım



Siz hiç etrafınızdaki ışık teröründen veya gürültüsünden rahatsız oldunuz mu? Son bir kaç yıldır adeta salgın gibi her yere yayılan kuvvetli led ışıklı tabela teröründen bahsediyorum. Bu konuda çok rahatsızlık hissetmeye başladım ve yazmasam eksik kalırdı.

Eskiden ışıklı tabelalar daha masumdu, plastik yüzeyin ardında yanan floresan ampulleri ile aydınlanır ve görmek isteyenler için “işte buradayım” mesajını efendice iletirdi. Şimdiki ledli, kayan yazılı tabelalar ise gerçekten terör estiriyor. Cırtlak kırmızı ve yeşil başta olmak üzere çeşitli renklerde yanıp sönüyor, kayar yazı oluyor, ritimsiz ve ruhsuz tekrarlar yaparak göz ve beyin algımızı alt üst ediyor. Farkında olmasak bile düzensiz, kaba ve yüksek hızlı parlamaları ile beynimizi yoruyor ve stres yüklüyor. Işığın bu kadar hoyrat, ölçsüz, düzensiz ve saygısız kullanıldığını hatırlamıyorum.

Eskiden olsa, arkanızdan gelen ve yansımalarını gördüğünüz kırmızı ışığın polis veya itfaiye arabası olduğuna, mavi yansımaların ise ambulansa ait olduğuna neredeyse emin olabilirdiniz. Tıpkı, sarı ışığın iş makinası veya çekiciyi, yeşil ışığında cenaze arabasını gösterdiği gibi. Ama şimdi, kırmızılı mavili şiddetle yansıyan ve sokağı işgal eden ışığın kaynağı işgüzar bir çiğ köfteci olabilir! Görmesem yazmazdım! Ya da, tıpkı evimin sokağında bulunan ve akşamları her yeri fosforlu yeşile boyayarak “bakın bana” diye sanal çığlıklar

atan, PVC Pencerecinin iğreti tabelası gibi. Her defasında; önce küçük bir algı şoku yaşıyordum bana, yeşil yansımalarıyla ve bende bir ailenin ocağına ateş mi düştü diye ürperiyordum. Sonra tabelayı fark edince de işyeri sahibine buğz ederek yoluma devam ediyordum.

Artık neredeyse alıştım ama hassasiyetim de gitti sayılır. Gerçek cenaze arabası veya ambulans geliyor olsa kendisini görmeden hassas davranmaz hale geldim. Halbuki, renkleri özellikle seçilmiş bu araçları daha görmeden, ışığını fark edip vatandaşlık görevini yapalım istenmiyor muydu? Daha traji-komiğini söyleyeyim: Özel izinle ışıklı uyarı sistemi takılan araçlar bile ancak gerekli hallerde bunları açabilirler. Örneğin bir ambulans hastaya gitmiyor ise veya hastası yok ise tepe lambalarını yakamaz. Yakarsa, Karayolları Trafik Yönetmeliğinin *"Bu hakkı gereksiz yere kullananlar hakkında Karayolları Trafik Kanununa göre işlem yapılmakla birlikte Türk Ceza Kanunu hükümleri de uygulanır."* hükmünce sürücüsü de yanar! Yani anlayacağınız; ambulanslar gereksiz yere ışıklarını açamaz ama düşüncesiz iş yeri sahipleri 24 saat boyunca her türlü ışığı açar, sokağı diskoya çevirir, evlerinde yatanların camlarından ışık saldırıları yapar, ancak yanına kâr kalır! Doğru, hemen hiç bir şey olmaz.

İstanbul'da tabela ve reklamları denetleyen üst kuruluş olarak Büyükşehir Belediyesi, öncelikle boyuna ve konulduğu cepheye, yazılarının büyüklüğüne vs. bakıyor. İBB'nin Reklam Yönetmeliğinde, yetkili olduğu ana arterlerdeki ışığın şiddeti veya ışık kirliliği konularında *"Yol kenarlarındaki pano ve tanıtıcı levhalarda, yanıp sönen ışıkların kullanılması, kırmızı, sarı ve yeşil ışıklarla veya bu renkteki ışık yansıtıcı cisimlerle tertiplenmesi yasaktır."* şeklinde bir madde var. Ama, anlaşılan o ki yeterince etkili veya akşamları denetlenmiyor. İlçe belediyelerinde benzer hassasiyeti aramıyorum bile, yaşadığımız sokaklardan belediye yöneticileri de geçiyor fakat nafile.

Gereğinden fazla ve ölçsüz kullanılan her şey israf demektir. Enerji kaynaklarımızda sınırsız olmadığına göre her zaman tasarruflu davranmamız gerekir. Aşırı ışık kullanımı dünyada yaşayan diğer canlılarında hayatını kötü etkiliyor. Kuşların göç yollarından, hayvanların gece davranışlarına kadar her şeyi etkileniyor. Bizler, yaşadığımız çevre ile uyumlu ve saygılı olabildiğimiz ölçüde geleceğe güvenle bakabiliriz.

Konu ışıktan açılmışken, sağlık ile ilgili bir yönüne de dikkat çekmek isterim. Uyuduğumuz zaman, odamızda mutlak karanlığa ihtiyaımız var. Melatonin, beynimiz tarafından uyurken ve karanlıkta salgılanan, sağlığımız üzerinde oldukça etkili bir hormon. Bağışıklık sisteminden, büyümeye kadar çok önemli düzenlemeleri yönetiyor. Kanserin oluşumu veya önlenmesi ile doğrudan ilgili olduğu tespit edilmiş. Gece alışanların kansere daha çok yakalanması, doğuştan görme engellilerin hiç denecek kadar kanser olmaması bu hormonla ilgili. Özellikle çocuklarımızın büyümesi ve sağlığı için bu konu çok önemli. TV başında uyumak, ışıklar açıkken uyumak kesinlikle sağlıklı değil. Aydınlığa olduğu gibi, karanlığa da muhtacız.

Siber Saldırıya Uğramak



ABD, Almanya, Belçika, Kolombiya, Polonya, Kosta Rika, Bulgaristan, Makedonya, Romanya, Rusya, Sırbistan, Kore, İnan, İsrail, Hindistan, Tayvan, Filipinler, Ukrayna, Suudi Arabistan ve tabii ki Türkiye. Bu ülkelerden, cizane web siteme sayısız ziyaretler yapılmış. Ama meraktan veya iyi niyetten değil, siteyi hack etmek (ele geçirmek) için!

Kendi halinde yazılar yazıp projelerini paylaşan, ticari ve politik bir mücadele içinde olmayıp, kişi ve kurumlara karşı tehdit sayılabilecek bir faaliyeti de bulunmayan birisine ait web sitesinin ısrarla okertilmek istenmesi çok tuhaf ve hastalıklı bir durum. Ülkelerin listesinden de görebileceğiniz gibi küresel bir yozlaşmayı da gösteriyor.

Siteyi wordpress platformuna taşıyıp, daha aktif kullanmaya başladıktan sonra, tuhaf kilitlenmeler ve yavaşlıklar yaşamaya başladım. Safiyane bir şekilde, hosting hizmetini aldığım yerle ilgili teknik sorunlar olabileceğini düşünüyordum. Sonrasında güvenlik eklentisini de yükleyip, raporlar almaya başlayınca durum net olarak anlaşıldı: Düzenli olarak saldırı altında kalıyormuşuz!?

Saldıranların yapmaya çalıştığı şey: wordpress site yönetim panelinden erişim sağlayarak siteyi ele geçirmek. Kullanıcı adı olarak en çok denenen isimlerde şunlar: **admin, administrator, user, test, sysadmin, support, root, qwerty, aaa, manager, ercanozcelik**. Bu isimleri özellikle yazdım ki, site yönetiminde bulunanlar yaygın isim ve şifreleri kullanmaktan kaçınınsın diye. Aynı IP adresinden yüzlerce defa "**admin**" olarak girmeye çalışmak patolojik bir durum, ama siteyi yavaşlatarak zarar da veriyor. Böyle ısrarlı vatandaşları görünce, 2 denemeden sonra yanlış kullanıcı adı ve şifre girilen IP adreslerini bloke edecek şekilde güvenlik ayarlarını güncelledim. İsrarla denemeye devam edip bloke olan IP bilgileri mail raporu olarak bana da geliyor. Günlük ortalama 20 civarında mail geliyordu. Bir kaç gün boyunca 50-55'i bulduğu da oldu. Artık daha az geliyor çok şükür. Bu arada güvenlik eklentisinin üreticisi de rapor başlığı altında "böyle gitmez, tek tek IP adreslerini bloke edeceğine saldırıyı yapan ülkeyi komple bloke edebilirsin ama bunun içinde paralı eklentiye alman lazım" mealinde reklam içeren mailler de gönderiyor. Ama başarılı çalışmalarından dolayı hoşgörü ile katlanıp idare ediyorum.

Bu yazıyı yazmadan hemen önce tekrar kontrol ederek ülke isimlerini almıştım. Dikkatimi çeken bir başka bilgi de şu oldu: "IP's who were recently throttled for accessing the site too frequently." (Mealen: Siteye son zamanlarda en çok saldıran IP'lerin kimdir, neredendir bilgisi) bölümü altında yazan ülkenin adı: İsrail. Hamaset edebiyatı yapacak değilim ama kısaca; Rabbim zalimlere fırsat vermesin, bizlere de şuur ve birlik versin diyorum. İçimizdeki İsrail hayranlarının kulakları çınlasın!

Bilişimle ilgilenen birisi olsam da, tahminlerimin ötesinde bir durumu yaşamış bulunuyorum. Web siteleri; Lamer tipinde özenti saldırılar yapanlardan, profesyonel Hacker ataklarına kadar 24 saat tehdit ve tehlike altında bulunuyor. Kişisel verilerin, şirket bilgilerinin, kamuya özel dataların tamamının çıkar amaçlı veya politik

nitelikte saldırılara açık şekilde durması söz konusudur. Hiç bir şey olmasa bile, zombilemiş site ve sunucular oluşturup, buralardan saldırılarına devam etmek istiyorlar. Bunları önlemek için: Bilgi güvenliği kurallarına titizlikle riayet etmek, site ve eklentilerini güncel tutmak, sağlıklı çalışan güvenlik yazılım ve sistemlerini kurmak gerekir.

Bütün bilişimci dostlarıma siber saldırısız günler dilerim...

Yaşlanmadan, Yaşlanmak Lazım



Bilseydim, keşke, eskiden olsaydı, bir zamanlar, şimdiki aklım olsaydı... Bunlara benzer pişmanlık ifadelerini özellikle yaşlılarımızda daha sık duyarız. Özetle, bazı gerçeklerin ve ihtiyaçların farkına varıp, neyin gerekli olduğunu anladığımızda, artık sorunları gidermeye imkânımızın, gücümüzün, yetkimizin ve zamanımızın kalmadığı durumları ifade ederiz. Aslında pişmanlığın dışında bir suçluluğun verdiği mahcubiyeti de anlatırız çoğu zaman.

Gençken ve muktedirken, yaşlıların ihtiyaç duyacağı düzenlemeleri önemsemeyen ve kendi çapında çözüme ortak olmayan insanlar, yaşlandığında acı gerçeklerle yüzleşir. Artık o da yaşlı ve mağdur kesime katılıp, sorunlarla baş etmeye çalışır. Gençliğinde merdivenleri ikişer ikişer çıkarken, basamakların yüksekliğini veya kenarlarda tutunacak desteklerin olup olmadığını fark etmez bile. Bazı yetkililer için, merdiven dayanakları veya WC'lerdeki tutunma demirleri sırf kalite kriterleri yerine gelsin diye yapılan fuzuli masraftır meselâ. Yayaların geçmesi için yanan kırmızı ışıkta bekleyen bazı sürücüler için, 5 saniye bile fazla beklemek ölüm gibi gelir. Ne işi var yaşlının sokakta, otursun evinde diye söylenir. Trafik lambalarını yayalar için ne kadar kısa süreli tutarsa kâr sayan yetkililerde, bir gün yaşlanıp yolun ortasındayken yeşili yanan arabalarca taciz edilecektir mutlaka.

Yaşlılarımıza hayatımızda ne kadar yer veriyoruz? Yaşam şartlarını ve günlük rutinlerini belirleyen değişkenler insani boyutlarda mı? Yaşlı dostu bir toplumda mı yaşıyoruz? Bu tür sorulara verilebilecek olumlu cevaplarımız son derece sınırlı. Dünyanın birçok bölgesinde olduğu gibi, Türkiye'de de bireysel çıkarıcılığın tavan yaptığı, aile bağlarının zayıfladığı, menfaatlerin ilişki düzeylerini belirlediği bir zamanı yaşıyoruz. Teknik ve maddi imkânlarımız oldukça geliştiği halde, manevi dinamiklerimiz ve kültürel mirasımız erozyona uğradığı için, yaşlılarımız mutsuz ve hayata küskün şekilde ömür tüketiyor. Aile bağları ve ekonomik durumlarına göre nispeten iyi şartlarda yaşayanlar var. Ama büyük bir çoğunluğu ızdırap içinde. Emekli kesimi yaşlılığın dışında ekonomik sıkıntılarla da baş etmeye çalışıyor. Avrupalı akranları gibi seyahat ve tatil imkânlarından uzaklar. Ancak sınırlı bir kesim Hac veya Umre' ye gidebilmiş durumda.

“İçinizdeki beli bükülmüş yaşlılarınız olmasa idi, belalar üzerinize sel gibi dökülürdü” diyen kutlu bir Peygamberimiz (S.A.S.) varken, yoldaki bir yaşlıya “Artık sabunluk olmuş bu, boşuna neden dolaşiyor” diyen birilerini duymak dehşet verici. Sanki hiç

yaşlanmayacakmış gibi duyarsız ve saygısız davranan kişilere karşı ortak tavır geliştirebilmeliyiz. Evlerimizde, sokaklarımızda ve diğer ortak kullanım alanlarının tamamında, yaşlıların hayatını kolaylaştıracak şekilde mimari yaklaşımlar sergilemek oldukça gerekli ve önemli. Ancak, çocuklarımızı da yaşlı dostu saygılı ve duyarlı bireyler olarak yetiştirmek zorundayız. Özellikle, yetiştiği evin çatısı altında veya çok yakınında yaşlı bir büyüğü olmayan çocukların duyarsız ve saygısız büyüme ihtimalleri daha yüksek olacaktır.

Çocuklarıyla birlikte aynı ortamlarda, mutlu şekilde yaşayan yaşlılarımız neredeyse şanslı azınlık denecek kadar az sayıda. Bütün ömrünü birlikte geçirdiği hayat arkadaşını kaybedip yalnız kalanlar ise, ayrı bir dram yaşıyor. Özellikle de, hanımı vefat eden yaşlı erkekler bambaşka bir yoksunluk ve yalnızlık duygusunda boğularak hayata tutunmaya çalışıyor. Yaşlı teyzelerimiz yakınlarının yanında idare edebiliyor ama yaşlı bir amca her yere sığmıyor. Kişisel ihtiyaçlarını giderirken bile sıkıntılar yaşıyor. Eşi ile birlikte veya yalnız olarak yaşayan yaşlıların, sosyal kurumlar ve belediyeler tarafından özel ilgi ve alaka ile takip edilmesi ve desteklenmesi gerekir. 65 yaş üzerine ücretsiz seyahat kartı vermek güzel bir uygulama ama yetmez. Sembolik projelerin arkasına sığınmadan, hayatın gerektirdiği her açıdan yanlarında olduğumuzu göstermemiz ve hissettirmemiz lazım.

Sonuç olarak, bir şeyleri değiştirebilme ve geliştirebilme imkânı bulunan kişilerin, yaşlıları da dikkate alarak çözümler üretmesi ve yaşlı dostu politikalar izlemesi önemli sosyal sorumluluklardan birisidir. Tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de yaşlılık oranlarının yükselmesi ve ortalama ömrün uzaması, yaşlılıkla ilgili ihtiyaçların artmasına ve derinlik kazanmasına neden oluyor. Kolay ve ekonomik çözüm için toplum bilincini yükseltmek, etkili eğitim programları uygulamak ve sorumluluğu topluma yayarak paylaşmak gerekir. Yaşlanmadan önce, yaşlılarımızı anlamaya çalışıp gündemimizde yer almalarını sağlayalım.

Ebeveynler İçin İyi Polis – Kötü Polis Dengesi Üzerine



Biraz tecrübesi olan bütün ana babaların keşfettiği bir davranıştır iyi polis – kötü polis durumu. Çocukların kontrolünü tamamen kaybetmemek için sığınılan bir tarafın olması gerekir. Sığınılan tarafında etkili bir çatışma yöneticisi olması beklenir. Aslında iyi polis – kötü polis bu durumu açıklamaya tam olarak yetmez. Bence kızgın polis – uzlaştırıcı polis demek daha doğru geliyor.

Hemen söyleyeyim, uzlaştırıcı polis rolünü almaktan müthiş keyif alıyorum. Çünkü çocuğumun gözünde hem koruyucu hem de sorun çözücü kahraman imajımı güçlendiriyor. Eşimin tarafında ise evde sulhu sağlayan ve tarafların hakkını yedirmeyen adil yönetici

sıfatıyla bonusları toplamış oluyorum. Ama bu iş sanıldığı kadar kolay değil. Bazı önemli kurallara dikkat edilmezse cennet köşesi evinizde azap rüzgârları esmeye başlar. Bu yazıda, eğitim ve deneyimlerime dayanarak, dilim döndüğünce bu kuralların bazılarını ifade etmeye çalışacağım. Okuyup istifade eden ana babaların mutluluğunu da kendi hanemde sayarak sevineceğim.

İletişimin tanımı yapılırken kaynak, mesaj, araç ve alıcı ilişkisinden bahsedilir. İletişimi başlatan kaynak, iletilen içerik mesaj, iletişim şekli araç ve muhatap kişi de alıcı rolündedir. Alıcı ve kaynak rollerinin değişerek devam ettiği iletişime diyalog, tek taraflı iletişime de monolog diyoruz. İletişim ihtiyacı doğuran birçok neden ve sonuç olabilir. İletişimden beklenen önemli sonuçlardan birisi de, muhataplar arasında beklenen davranış değişikliğinin gerçekleşmesidir. Çocuklar ile ana babalar arasında en çok yaşanan sorunların başında, beklenen davranış değişikliklerinin olmaması, eksik veya geç olmasıdır. Anne veya baba ile çocuk arasındaki iletişim bozulduğunda önce diyalog durumu iptal olur, bir süre monolog şeklinde devam eder ve sonunda o da yapılamaz hale gelir. Dışarıdan müdahale için en doğru zaman diyalogun bozulmaya başladığı zamandır. Çünkü en az zarar söz konusudur. Öyleyse ilk kuralımız sorunlara mümkün olduğu kadar erken müdahil olmaktır.

Çocukların zekâsı çoğunlukla ebeveynlerinin tahminlerinin üzerinde bir seviyede ve hızda gelişir. Bu nedenle ana babanın arasındaki güçlü ve zayıf bağlantıları kısa sürede çözerek kendi savunmalarında bu açığı etkili şekilde kullanırlar. Aile içindeki prensiplerin ve diğer düzenleyici kuralların gelenekselleşip herkesin kabul edip uyguladığı bir saygınlığa ulaşması çok önemlidir. Yani aslında ailenin kurumsallaşmasını sağlamalıyız. Kurumsallaşma sürecini tamamlayamayan şirketler rüzgârın önündeki yapraklar gibi belirsiz ve düzensiz hareketlerde bulunduğu için sürekli sorunlarla boğuşur. Temel değerleri oturmamış ailelerde de, her durum için farklı çözüm ve yolların tercih edilmesi çocuklara belirsizliğin getirdiği güvensizlik ve zor durumlarda faydalanılacak açıkların zorlanması sonucunu doğurur. Anne ve babalar öncelikle ailenin anayasasını ve yasalarını tayin ederek kendi aralarında mutabık kalmalıdır. Birlikte verilen kararlara sadakat gösterilmesi ve ailenin diğer bireyelerine de bu kararların öğretilip gerektiğinde hatırlatılması ortak görevleridir. Örneğin, çocuklara verilecek haftalık harçlık miktarı belirlenmiş ise buna herkesin uyması sağlanmalıdır. Harçlığını savurganlıkla bitiren çocuğun annesinin zaafını kullanarak sürekli fazladan para çekmesi

doğru değildir. Eğer miktar yeterli gelmiyorsa bunu tartışıp imkanlar dahilinde yeniden dzenlemeyi de birlikte yapmaları gerekir. Çocuğun etkili tacizlerine karşı bir süre de olsa dayanabilen anne sayesinde kuralların yerleşmesi sağlanır.

Hemen her türlü stres kaynağı ile çevrili bir hayatı yaşıyoruz. Bazen diş nedenlerin yıpratıcı etkileri yüzünden ailemizdeki ilişkilerimizde bozulabiliyor. Çocukların olağan sayılabilecek davranışlarına karşı bile tahammülün kalmadığı zamanlarda, sakın kalan ebeveyn hangisi ise olaya etkili şekilde müdahil olmalıdır. Tamamen bir tarafa yüklenmek yerine sakinleştirici ve bir süreliğine de olsa tartışmayı teleyici rol almalıdır. Bunu yaparken hayat arkadaşı olan eşinin saygınlığını zedeleden, çocuğunun kimliğini ezmeden ve sınırlarını aşmasına fırsat vermeden yapmalıdır. Kendisine göre doğru bir yargıya varmış olsa bile, asla sıcak müdahaleye girip haksız tarafa yüklenmemelidir. Özellikle de haksız gördüğü taraf kendi eşi ise. Öfkeli anlarda fark edilemeyen yönleri ve eksik bilgileri daha sonra iletmek hem yapıcı hem de minimum hasarla zme ulaştırıcı olacaktır.

Çocukların psikolojik tatmini ve öz değerlerinin gelişmesi için birey olarak dikkate alındıklarını hissetmeleri ve haklı taleplerinde açıkça desteklendiklerini de görmeye ihtiyaçları vardır. Anne babadan birisine karşı mağduriyet veya isteklerinden mahrumiyet tavırlarına maruz kalmış ocuk için, diğer ebeveynin bazen açıkça ve biraz abartılı şekilde destek vermesi şık ve güzel olur. Ama dikkatli yapılmak kaydıyla. Destek davranışlarına başlamadan önce eşine durumu fark ettirecek bir işaretle bilgi verilip onay alınması gereklidir. Bu bir göz kırpma bile olabilir. Destek davranışı ve sözleri çocuğu rahatlatacak şekilde açık ama eşinin saygınlığını koruyacak şekilde seviyeli olmalıdır. Birisini överken başkasını batırmak veya kırmak yapıcı değil yıkıcı olur. Sonuçta ocuk tarafında haklı ve gerekli bir desteklenmenin verdiği huzur ve keyfin görülmesi yeterlidir. Fazlasına gerek yoktur.

Böyle bir konuda okuyucuları yanlış yönlendirmiş olmamak için, bizzat yaşadıklarımın yola çıkarak paylaşımda bulunmaya çalıştım. Yazıyı uzatmamak adına burada kapatıyorum. Daha sonra da kısmet olursa yazmak isterim. Faydalı olması dileğiyle...

Engelimi Biliyorum – Engellimi Seviyorum



Sohbetine katıldığım bir pir-i fani büyüğümüz demişti: “-Evet İslâm’ın şartı beştir ama altıncısı olsaydı bence “haddini bilmek” olurdu.” Gerçekten de, haddini bilen kendisini bilir, kâinatı bilir ve Rabbini de iyi bilir. Engelsiz olan tek bir güç var. O’da her şeyi yoktan var eden Allahu Azimuşşan’dır. O’ndan başka her şey engellerle, sınırlılıklarla malûldür.

İnsan olmanın getirdiği doğal engellerimizin yanında, bireysel yetenek ve ilgilerimizin çevrelediği veya fiziksel/ruhsal şartlarımızın belirlediği engelleri de yaşıyoruz. Örneğin; herkesin yüzememesi, fobilerimiz, el becerilerimizin yetersizliği gibi bireysel engellerimiz bizleri sınırlıyor ve hayatımızı yönlendiriyor. Doğum yaptırmak gibi olağanüstü sorumluluk ve yetenek gerektiren bir görevi, defalarca yaptırmayı başarmış olan Sevgili Eşimle, küçük bir fareyi aynı yere bırakırsam ruhunu teslim edercesine kendini kaybedeceğini çok iyi biliyorum. Boğulma tehlikesi atlatmış birisi olarak, en kısa zamanda yüzme engelimin üzerine gitmem

gerektiğini de bildiğim gibi.

Hepimizin engelleri ve zayıflıkları olduğuna göre, nasıl yaşıyoruz? İyi olduğumuz yönlere ağırlık verip, dikkatleri bu taraflara çekmeye, bildiğimiz konularla sonuca ulaşmaya çalışıyoruz değil mi? Her gün fark edebileceğimiz örnekler var: Manavlar, meyvelerin iyisini en öne dizerler. Hanımların gözleri güzelse, abartılı şekilde vurgulayan makyajlar yaparlar. Kıyafet tercihleri de benzer şekilde olur. Aileler, çocuklarını başarılı yönlerini anlatarak tanıtırlar. Arabanızda motor sorunu da olsa, gittiğiniz tamirci elektrikçiye konuyu ateşleme sistemine bağlamak ister.

Takdir-i İlahi gereği bazılarımız doğuştan, bazılarımız sonradan çeşitli engellere maruz kalarak yaşamak zorunda kalıyoruz. Ağır zihinsel engelli kardeşlerimiz dışındakiler, aklının erdiği yaşlardan itibaren bu durumu beden ve ruhen yaşıyor ve kendisini bitmeyen bir mücadelenin ortasında buluyor. Engelliler ve engelli aileleri inkâr, isyan, depresyon, kabullenme ve sahiplenip birlikte mücadele etme gibi aşamaları çeşitli boyutlarda yaşıyorlar. Topluma düşen en önemli görev; engelliler ve engelli ailelerinin bir şekilde yaşamak durumunda oldukları inkâr, isyan ve depresyon aşamalarını en hızlı ve kolay şekilde atlatabilmeleri için destek olmak ve kalıcı kurumsal çözümlerin tesis edilmesini sağlamaktır.

Engelli doğmak veya engelli olmak bir ceza olmadığı gibi, ölene kadar engelsiz yaşamakta garanti edilmiş bir lütuf değildir. Engelli veya engelsiz hepimiz, şartları Rabbimiz tarafından belirlenmiş bir hayat imtihanını yaşıyoruz. Engellerin kalkması olabileceği gibi, sonradan engelli olmanın da ihtimal dâhilinde bulunduğunun şuuruyla hareket etmeliyiz. Engeli olmayanların her şeyden sorumlu olacağını bilmesi, engellilerin ise durumlarına uygun işleme maruz kalacaklarının tesellisiyle sabretmesi gerekir. Bile bile engelli olmamak için elimizden gelen her türlü tedbiri almalı ve ötesini tevekkül ile Allah'a havale etmeliyiz. Kendi hata ve eksiklerimizi kadere yüklemek ise tehlikeli bir kumar olur. Sigara yüzünden damarları tıkanan ve nihayet kolu bacağı kesilen birisinin hesabı çok zor olsa gerek. Çünkü işin içinde emanete hıyanet etme durumu da var. İçkili araba kullanmak, tedbirsiz ve gereksiz hareketlerle kazalara yol açmak gibi.

Toplumun ve toplumu temsilen yöneten devletin, engellilere yönelik hizmet ve

yatırımları bir lütuf değil, bir görev ve hak olarak icra edilmelidir. Engellilerimize acımadan önce sevmeyi ve saymayı başarmak zorundayız. Acıma ve şefkat duyguları ancak bir katalizör gibi hızlandırıcı, kolaylaştırıcı etki yapmalıdır. Acıdığımız için değil, görevimiz olduğu için yapıyor olmalıyız. Mevcut Hükümetimizin engellilere yönelik çalışmaları oldukça takdir edilecek kadar mesafe almıştır. Buna rağmen, bir iktidar milletvekilinin yapılan hizmetleri açıklarken “-2005 yılında çıkardığımız yasa ile biz engellileri insan yerine koyduk, adam yerine koyduk” şeklinde konuşması vicdanları yaralayan, kastını aşan bir ifade olarak tarihe geçmiştir. Engelli veya engelsiz her insanımız toplumumuzun değerli bir üyesidir. Verilen haklar ise gecikmiş bir görevin ifasıdır. Bu ve benzeri görevler için seçilenlerin daha dikkatli ve özenli olmasını beklemek hakkımızdır.

Engellilere saygı, bizlere adalet ve gereklilik şuurunu kazandırır. Sevgi ise, adaletin gerektirdiği görevleri icra ederken lazım olan enerjiyi ve kaliteyi sağlar. Sevginin sağ kolu empatidir. Enerjimiz tükenmeye yüz tuttuğunda empati yaparak yeniden güçlenir ve görevimize devam ederiz. Empati yaparken kendimizle birlikte sevdiğimiz de işin içine katarsak daha anlamlı ve etkili olur. Engelli çocuğu olmayan ailelerin çocuklarına engelli arkadaşlarını saymayı ve sevmeyi öğretmeleri hayati derecede önemlidir. Çünkü engellilerin ezilmişlik ve toplumdaki dışlanmışlık duyguları çocukken yeşerir. Arkadaşlarının alaylı bakış ve tavırları ilk ve en ağır darbeleri yapar. Geleceğin mutlu ve güçlü toplumlarını kurabilmek için çocuklarımızın eğitilmesi bu açıdan da gereklidir.

Engelli kardeşlerimizi sevmek ve aslında bizimde engellerle malûl olduğumuzu bilmek durumundayız. Yaygın ve güzel bir ifade ile “Sevgi her engeli aşar” diyoruz.

Merak edenler için not: Bu resim bahçe salıncağını tamir ederken kaza ile burnuma darbe aldıktan sonra çekilmişti. Çok şükür hafif zararla geldi geçti.

Hayata Dokunmayı İhmal Etmeyelim



Aile video arşivimi yeniden düzenlediğim ve sayısallaştırdığım bu günlerde, tarifsiz duygular yaşıyorum. Çocuklarımın küçüklük halleri, oynaşmalarımızın güzel anıları içimi coşturuyor. Halen onlarla olabilmenin nimet boyutunu takdire ve hakkıyla şükretmeye takatim yetmez. Aramızdan ayrılan akraba, dost ve tanıdıklarımın video kayıtları ise içimi ürpertiyor. Buruk bir özlem ve hüznle rahmet dilemekten başka elden bir şey gelmiyor. Hatırlamak ve dua edebilmek ile bir nebze teselli buluyorum.

Televizyon ve Bilişim Teknolojilerinin hayatımızda bu denli yer almadığı dönemlerde, toprağa ve arkadaşlarımıza daha yakın günler yaşayan şanslı nesillerden olduğumu

düşünüyorum. Oyunlarımız gerçektir, misketlerimizin çokluğuyla övünürdük. Topun peşinde koşarken terler, düşer, yara bere içinde kalırdık. Kavgalarımızda sahiciydi, mahallenin bekçileri ve de efeleriydik. Bırakın akrabalarımızı, komşularımızı ve hatta birkaç sokak içinde yaşayan herkesi tanır ve bilirdik. Bayramlarda çocukların gezmeleri ayrı, büyüklerin toplanarak gezmeleri ayrı olurdu. Yani özetle, bugüne göre daha sosyal ve daha yakındık.

İyisiyle, kötüsüyle, geçmiş geride kaldı gitti. Dün bile mazi oldu. Geriye bakarak yürüyenler bir yerlere toslar durur. O zaman, çukura düşmemek için önümüze (bugüne), yönümüzü doğru tutmak için de ileriye (yarınlara) bakmalı ve devam etmeliyiz.

Sosyalleşmenin farklı boyutları var. Kişinin bizatihi yaşadığı ailesi merkezdeki ilk halkayı oluşturuyor. Burada çözülemeyen sorunlar suya düşen taşın halkaları gibi gittikçe büyüyerek dışarıya dağılıyor ve önlenmesi güçleşen etkilere yol açıyor. Bu yüzden, aile toplumun temeli ve en etkili sistem parçasıdır. Aile yapısının sağlam kurulması, çocukların iyi yetiştirilmesi ana-babanın temel ödevidir. Bunu bir önceki yazımda işlemiştim. Ama çocukların doğru şekilde sosyalleşmelerini de sağlamaları gerekiyor.

Aileden sonra, 2. ve 3. halkalar şeklinde akrabalık ilişkileri yer alıyor. Bu yazımda akrabalık ilişkileri üzerinde durmak istiyorum. Komşuluk ve mahalle ilişkilerinin olağan üstü dejenere olduğu bir vakıa. Ancak bu kısmı daha sonra ele almak isterim. Akrabalık ilişkilerinin merkeze yakınlığı ve etkileri nedeniyle alarm verdiğini düşünüyorum.

Daha önceleri söylense inanılmayacak günleri yaşıyoruz. İletişim veya ilişkilerin kopması nedeniyle birbirini tanımayan amca çocukları, teyze, hala ve dayı çocuklarını artık neredeyse normal karşılar hale geldik. Kısaca kuzenler demek istemiyorum. Çünkü kuzen kelimesi bana yabancı ve itici geliyor.

Çocuklarımızın akrabalarıyla olan iletişimini yatay ve dikey olarak iyi yönetmelerini sağlamalıyız. Dikey yönüyle, kendisinden üst seviyede bulunan amca, teyze, dayı, hala, büyük anne ve babaları ile bunların akranları olan hısım ve akrabaları kastediyorum. Kendi akranları ise yatay yönü temsil ediyor. Bir çocuk, dikey olarak aile büyüklerinin kim olduğunu, nerede yaşadığını ve ne durumda olduğunu bilmeli. En az bayramlarda olmak üzere, uygun

gelen her fırsatta onlarla iletişime geçmeli. Anne babasının verdikleri dışında, ailesi hakkında bilgileri, anıları, önemli değerleri ve diğer referans noktalarını onların sayesinde tanıyabilir. Ahrete göçmüş olanların uygun zamanlarda yâd edilmesi, dualara eklenmesi ve hayırlı işlerinin anlatılması bağları güçlü tutar. Bazen resim veya video arşivini açıp, çocuklarla izlemek ve sohbet tadında sunumlar yaparak bilgi vermenin lezzeti ve etkisi bir başka olur.

Kimine göre, klasik bayram ziyaretleri son derece biçimsel, sınırlı süreli ve samimiyetten uzak gerçekleşir. Sanki yapılması zorunlu bir görev gibi algılanıp, ana babaları tarafından birazda zoraki gezdirilen çocuklar için çokta cazip gelmez. Bu tür ziyaretlerde buluşan çocukların kaynaşması zor ve etkisi zayıf kalır. Kişisel tavsiyem; niyet edilen en az iki, en çok dört ailenin çocukları ile birlikte toplanıp katılacağı özel etkinliklerin yapılmasıdır. Fazla kalabalık olduğunda etkinliğin yönetimi, maliyeti ve nitelikli beraberlik kalitesi iyi olmayacağından önermiyorum. Ayrıca, samimi bir ortam sağlanıp sohbetlerin kurulabilmesi için, birlikte pikniğe gidilmesi veya birisinin bahçeli yada geniş ev imkânı varsa doğru olacaktır. Topluca bir restoran yemeği beklendiği kadar etkili olmayabilir. İstenen etki için katılımcıların yaklaşımları ve etkinliklerin sıklığı belirleyici olacaktır.

Etkinlik zamanlarında, ileride herkesin hatırlamaktan zevk ve mutluluk duyacakları aktiviteleri ve oyunları kurmak ve çocukların/gençlerin aktif olarak katılmalarını sağlamak ciddi önemlidir. Kendi ailemdeki çocuk ve gençler için organize ettiğim oyunların videoları yıllar geçse de yüksek reytingler almaya ve heyecanla izlenmeye devam ediliyor. Şimdi istesem de aynı kişilerle tekrar edemem. O gençlerin bazıları ana baba olmaya namzet oldular artık. Birbirlerine karşı güçlü akrabalık ve arkadaşlık bağlarının oluşması, dayanışmalarının artması için, çocuklarımızı ve gençlerimizi onların da katılmalarından mutluluk duyacakları masum etkinliklerden mahrum etmeyelim.

Latin Amerika ülkelerindeki gibi, ekonomik kriz olduğunda baş gösteren toplumsal patlamalar ve yağmalar bizde henüz olmuyor çok şükür. Manevi değerlerimiz ve güçlü toplumsal bağlarımız sayesinde yaralarımızı sarmaya, dayanışmaya ve zayıflarımızı korumaya meyilliyiz. Birbirinden habersiz ve ilgisiz akrabaların, komşuların çoğalması nedeniyle korktuklarımızla yüzleşebiliriz. Kendi aile ve akrabalarımızdan başlayarak toplumumuzu güçlendirmek ise bizim elimizde...

